

Johannes 2:1-12, bruiloft te Kana Water wordt Wijn

In deze tijd van Lock-Down en toch weer sterk oplopende besmettingen en de aangescherpte maatregelen vanwege het coronavirus blijven veel mensen noodgedwongen thuis. Daarom brengen de predikanten u weer een wekelijkse zondagsbrief.

Een brief ter inspiratie en meditatie.

We wensen u een goede zondag.
ds. Willem Boon en ds. Susanne Freytag

Water in wijn veranderen dat zouden we ook graag kunnen. Maar het gaat bij dit wonder van Jezus om meer.

Wat is hier aan de hand? Het feest dreigt in het water te vallen en juist door het water dat wijn wordt is het feest gered.

Dit is bij Johannes het eerste wonder teken van Jezus. We hebben het vandaag over een feest, een bruiloftsfeest. Dat is wel een beetje wrang om het over feesten te hebben in deze tijd van lock-down en corona-maatregelen. Bij een feest moeten we denken aan de vele afgezegde en verplaatste feesten. Een feestelijke stemming is niet echt te verenigen met de corona-maatregelen. Vieren is zozeer met nabijheid verbonden. Dat moeten we allemaal missen.

In deze tijd dreigt het feest niet uit te doven vanwege de wijn die opdraakt, nee, we moeten alle feesten uitstellen tot later, van kinderverjaardagen tot alle grote jubilea. Voor de jeugd is dit bijzonder moeilijk. En dan horen we van dit verhaal waarbij Jezus met dit wonder juist ervoor zorgt dat het feest blijft doorgaan. Jezus wordt zelfs verweten dat hij een feestganger en wijndrinker was die met iedereen omging. Wat dit wonder ons wil vertellen is dat Jezus boodschap iets met het feestvieren, iets met de hemelse feestvreugde te maken heeft.

Maar wij mensen kijken alleen maar naar dat wat er niet is, naar dat wat niet kan, naar het gemis. Wij zijn niet in een feeststemming en het mag en kan niet in deze tijd.

En hoe langer deze coronatijd duurt hoe meer we merken en ervaren wat we missen – zoals een gewoon gezellig verjaardagsfeestje met zijn allen opgepropt in een woonkamer.

Het feestelijke raakt weg uit ons leven en wat blijft dan nog over?

We blijven makkelijk in het gemis hangen. De vraag is nu: Hoe kunnen we het feestelijke, het mooie, het aangename juist in deze tijd ontdekken? Kunnen we

de gedwongen lock-down tot een feestelijke tijd laten worden? Door er anders naar te kijken? De een gaat oude boeken uit de boekenkast herlezen, de ander pakt een hobby weer op, velen gaan uitgebreider koken en nieuwe recepten proberen of iets anders nieuws leren en ga zo maar door.

De vraag in deze tijd is hoe geef je het leven in deze tijd zijn glans? Daar zouden we veel meer naar op zoek kunnen gaan.

De wijn op het feest raakt op zegt Maria tegen Jezus. En Jezus antwoord is in eerste instantie bruusk; "Wat gaat mij dat aan!" Maar Maria weet beter en houdt hoop. Zo instrueert ze de bedienden dat ze moeten doen wat Jezus hen ook vraagt.

Jezus laat hen ongelofelijk veel water scheppen tot de zes vaten in de keuken vol zijn, bijna 600 liter zijn dat. En als de ceremoniemeester het proeft is het de beste wijn geworden.

Wat dit verhaal ons wil vertellen is dat Jezus komst onder de mensen een feest is. Zijn komst is reden tot feest! Daarom kon en mocht dit feest niet in het water vallen. Die beste wijn die de gasten mogen drinken is een voorproefje van de hemel.

In de aanwezigheid van Jezus wordt water wijn. In de nabijheid van Jezus Christus kunnen we ervaren dat deze moeilijke tijd ook mooie en aangename kanten kent. Dat we waar we zo veel nabijheid moeten missen juist in de nabijheid van God leven en daardoor gedragen worden. Dat betekent wel dat we met andere ogen kijken naar wat ons wordt geschonken.

Het leven is geen feest maar als we in de nabijheid van Jezus verkeren kunnen we proeven van de beste wijn, de wijn van de levensvreugde. De wijn die ons nu al laat proeven van de hemelse feestvreugde.

Dat is wat het geloof in Jezus ons kan schenken.
Amen

Evangelielezing
Johannes 2:1-12

De lezing van vandaag vertelt over het eerste wonder teken van Jezus. Dat vindt plaats tijdens een bruiloftsfeest. Het feest dreigt in het water te vallen. Horen we nu het verhaal.

Op de derde dag was er een bruiloft in Kana, in Galilea. De moeder van Jezus was er, en ook Jezus en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd. Toen de wijn bijna op was, zei de moeder van Jezus tegen hem: 'Ze hebben geen wijn meer.' 'Wat wilt u van me?' zei Jezus. 'Mijn tijd is nog niet gekomen.' Daarop sprak zijn moeder de bedienden aan: 'Doe maar wat hij jullie zegt, wat het ook is.'

Nu stonden daar voor het Joodse reinigingsritueel zes stenen watervaten, elk met een inhoud van twee à drie metrete. Jezus zei tegen de bedienden: 'Vul de vaten met water.' Ze vulden ze tot de rand. Toen zei hij: 'Scheep er nu wat uit, en breng dat naar de ceremoniemeester.' Dat deden ze.

En toen de ceremoniemeester het water dat wijn geworden was, proefde – hij wist niet waar die vandaan kwam, maar de bedienden die het water geschept hadden wisten het wel – riep hij de bruidegom en zei tegen hem: 'Iedereen zet zijn gasten eerst de goede wijn voor en als ze dronken zijn de minder goede. Maar u hebt de beste wijn tot nu bewaard!' Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan als eerste wonder teken; hij toonde zo zijn grootheid en zijn leerlingen geloofden in hem.

Daarna ging hij naar Kafarnaüm, met zijn moeder, zijn broers en zijn leerlingen, en daar bleven ze een paar dagen.

ds. Willem Boon
Lutherse gemeente Zuid-Nederland

Collecte

De collecte is bestemd voor het werk van de eigen kerk. Uw gift kunt u overmaken naar NL43 RABO 0373 7412 51 t.n.v. Evangelisch-Lutherse Gemeente Zuid-Nederland. onder vermelding: Gift Voor het werk van de Kerk Heel hartelijk dank!

Voorbede

God,
U zoekt ons en nodigt ons uit
om elkaar te zoeken;
daarom bidden wij U:
om eenheid tussen mensen
die van elkaar gescheiden zijn
op grond van kleur,
taal of sociale status;
dat de muren tussen hen worden afgebroken...

om eenheid tussen de christenen,
die al zo lang van elkaar gescheiden zijn;
dat wij respect hebben
voor elkaars eigenheid
en bereid zijn om te zoeken
naar wat ons verbindt...
om eenheid in onze eigen kerk,
waar wij zo vaak langs elkaar heen lopen;
dat we bereid zijn elkaar te ontmoeten
en van elkaar te leren...

om eenheid voor mannen en vrouwen
die voor elkaar gekozen hebben;
dat zij trouw blijven aan elkaar
en elkaars naam hooghouden....

God, U, die mensen samenbindt,
verhoor onze gebeden
en geef dat wij elkaar blijven zoeken.
Zo bidden wij U,
in naam van Jezus
Amen.

Zegenbede

God zij met jou.
Ga in vrede,
je pad ligt open.

De Levende God gaat met je mee
en ruimt alle hindernissen op.

De Levende God zij met jou
en zal zorg voor je dragen.

De Levende God zal in je schaduwen lopen
en legt zich bij je neer in je slaap.

De Levende God blijft bij jou.
God zij met jou.

Moge jij bij Hem blijven.
In de naam van de Vader
en de Zoon
en de Heilige Geest.
Amen

**Vanaf zondag 17 januari
staat deze overdenking als video op ons YouTube-kanaal.**